

Fallen är ormen,
ned i djupet rämnad.
Fjättrad i bojor
smidda av eget hat.
Yngel avlade ur dess etter
på blodiga vingar fallna.
Reningens eld flammar
över land och hav ...

Regnet faller över Midgård,
etter spolat bort.
Sköljer heliga stenar;
renar lundars mark.
Solens strålar väcker liv
i hjärtats ärrade mull.
Den falnande glöden
flammar åter upp ...

Reningens eld
brinner över land och hav.
I var man och kvinnas,
en renande eld ...

Åter står vi här
vid trädets fot.
Lundar och salar
i sin forna prakt.
Äring och fred,
starka band.
Gråbens följe vandrar åter
i stilla natt ...

Reningens eld
brinner över land och hav.
I var man och kvinnas,
en renande eld ...

Reningens eld
brinner över land och hav.
I var man och kvinnas,
en renande eld ...